

NEFA-JOENSUU RY:N

Postmoderni Nahkiainen

I/2017

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	3
Puheenjohtajan palsta	4
Nefan hallitus 2017	5
Halpa farssi - tai kuinka puhjeta eloon	9
Pitääkö olla huolissaan?	11
Antti ja Nami Nami - Aina eivät mene vanukkaat tasan	13
Life hack -palsta	14
Oliko ennen kaikki paremmin?	16
Omstart! Rajaspeksiä katsomassa Nefan porukalla	17
Graduttaako?	18
Runoja	19

Taittäjä kiittää ja kuittaa
ja siirtyy "eläkkeelle" neljän
vuoden ja kahdeksan
Nahkiaisen jälkeen. ✌️

Postmoderni Nahkiainen 1/2017

Julkaisija: Nefa-Joensuu ry. *Päätoimittaja:* Helmi Frantsi. *Taitto:* Riikka Brofelt

Kirjoittajat: Emmi Rajavuori, JP Laitinen, Aapo Koistinen, Antti Sillanmäki, Juho Kaasinen, Riikka Brofelt, Krista-Lotta Ojanen, nimimerkki Aerial

Kannen kuva: Miia Hartikainen

PÄÄKIRJOITUS

Liks, luet juuri Postmodernin Nahkiaisen kevätnumeroa, joka sattuu myös olemaan ensimmäinen päätoimittamani Nahkiainen. Jotenkin hassusti löysin itseni uuden hallituksen ainejärjestölehtivastaavana (ja nettisivuvastaavana myös). Ensiksi haluan kiittää edellistä päätoimittajaa Niinaa hyvistä ohjeista ja neuvoista! Päätoimittajan kultaisen säännön ”aloita ajoissa” noudattaminen on itselleni aika iso kasvuprosessi, minkä huomasin konkreettisesti tämän numeron tekemisessä. Kiirehän siinä tuli. Mutta toisaalta, paineessa ne timantitkin luodaan (kandin aloittamista odotellessa...)! Seuraava Nahkiainen ilmestyy joulukuussa ja kirjoittajia etsitään aina – liity siis rohkeasti lehden tekijöihin, olitpa fuksi taikka n:nnen vuoden opiskelija.

Tämän kevään Nahkiaisessa on tarjolla paljon erilaisia pöytälaatikkotekstejä sekä neuvoja ja vinkkejä elämään muun muassa

”Pitääkö olla huolissaan”-palstalla. Huolenaiheeksi nousee muun muassa Palaverin äänimaiseman heikentyminen Toton African hiljentyessä. Kulttuuritapahtumia Nefa on saanutkin viettää kevätpuolella monin tavoin, joista Rajaspeksi on esillä tässä numerossa. Lisäksi kevät sai monet nefalaiset paljastamaan sisäisen runo- ja proosakirjailijansa, nauttikaatte lukijat näistä virkistävästä taideteoksista vaikkapa aamukahvin tai punaviinilasien kera. Ensimmäistä kertaa päätoimittajana ollessani selasin myös edelliset Nahkiaiset läpi ja bongasin sieltä ”nefa tutki” – palstan: päätin yrittää elvyttää gradu-esittelyperinnettä, joten tämän kevään Nahkiaiseen on kerätty näitä teille pari. Toivotan kaikille oikein kulttuuripitoista ke-sää outoine sääilmioineen!

Helmi Frantsi

Nefa Ry:n lehtivastaava

PUHEEN- JOHTAJAN PALSTA

Muistan sen iltapäivän 2014 kun puhelin soi ja vastahakoisesti vastasin vieraaseen numeroon. Puhelun päätyttyä olin lupautunut ainejärjestön hallitukseen tapahtumavastaavaksi, osittain uteliaisuudesta, osittain kierosta painostuksesta. Olin hämmentynyt. Tavoitteeni fuksina oli tulla yliopistoon, tehdä reilu 300 noppaa ja poistua tyytyväisenä uusista ystävistä ja muutamasta krapulasta. Tähän suunnitelmaan ei kuulunut osallistuminen puolivakavaan järjestöön, saati sen hallitukseen, mutta niin siinä kuitenkin kävi.

Pian opin, että yliopistoelämän yksiä ehkä keskeisimpiä juttuja on ne ainejärjestöt ja niiden järjestämät tapahtumat. Ei olisi vapua ilman huikkahölkkää tai halloweenia ilman Warjoja. Eikä niitä haalareitakaan tulisi oikein hankittua, jollei niistä joku olisi kertomassa. Moni ainejärjestön hallitukseen houkuttelua osakseen kokenut on varmasti miettinyt, että millaista se homma todellisuudessa on. Ettei nyt nakittaisi itseään orjatyöhön ihan ilman mitään käsitystä. Yleinen mielikuva hallitushommasta taitaa vielä nykyäänkin olla jotain vakavan pönötyksen ja holtittoman ryyppäämisen väliltä. Vie aikaa ja on raskasta, joka tapauksessa.

Vaikka oma hallitusurani lähti liikkeelle puhelinsoitosta iltapäivällä, en voi sanoa katuneeni päätöstäni osallistua. Pienestä tapahtumavastaavasta tuli seuraavan vuoden sihteeri ja varapj (Ihan ilman lahjetta pitkin kiipeilyäkin) ja nyt vuoden 2017 hallitukseen tuli päädyttyä puheenjohtajaksi. Kyllä, päätyä on oikein sopiva sana.

Mitä mielikuviin tulee, niin ihan oikeasahan ne ovat. Pankissa tulee joskus pönötettyä hallitusasioissa, mutta en sano, etteikö ”muutamaa” tuoppia olisi tullut myös kumottua tämän jengin kanssa toimiessa. Aikaakin se vie ja on ajoittain raskasta, jos sen siltä kannalta ottaa. Pakko kuitenkin todeta, että kaikista oletuksista huolimatta, vaikein homma tähän mennessä koko hallitusurallani on ollut tämän pirun palstan kirjoittaminen.

Siitä vähän osviittaa sitten niin, tuleviin koitoksiin. Nähdään syksyllä arvon karhunnut!

Rajavuori
Nefan pj 2017

NEFAN HALLITUS 2017

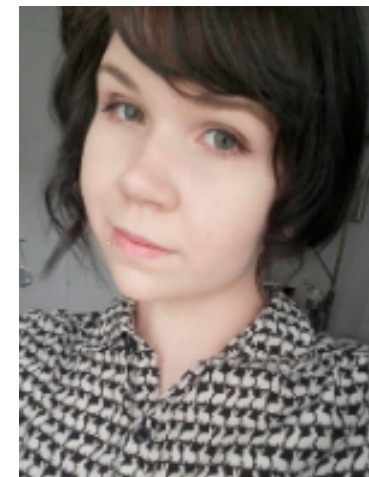

Emmi Rajavuori, puheenjohtaja & Kulo-vastaava

Terve, hauska tutustua. Toimin kauden 2017 puheenjohtajana. Yliopistolla hengailen taiteen-sosiologiaa opiskellen ja juoksennellen muuten paikasta toiseen. Tavoitteenani on kandidaatin tutkinnon saaminen tänä keväänä ja siitä sitten jatkaminen syksyllä maisterivaiheeseen. Ainejärjestötoiminnassa olen ollut mukana fuksivuodesta alkaen, ensin tapahtumavastaavana ja sen jälkeen sihteerinä/varapuheenjohtajana. Puheenjohtajana tehtävänäni on ohjata ainejärjestötoimintaa ja huolehtia että hommat sujuvat ajallaan. Samalla toteutan työnarkomaanin taipumustani; I run this castle!

Siiri Airio, varapuheenjohtaja

Hei! Toimitan Nefan hallituksessa varapuheenjohtajan virkaa. Olen ensimmäisen vuoden opiskelija, pääaineenani kulttuuriantropologia, jota opiskelen aina silloin kun runsaalta vapaa-ajaltani kerkeän. Lempiaktiiviteetteihin kuuluu mm. urheilu, taiteilu ja televisiosarjojen vuoksi tunteilu.

Maija Rämö, rahastonhoitaja

Heip! Toimin Nefan rahastonhoitajana nyt ensimmäistä kautta. Toimeen minut valittiin yllätyksekseni jo fuksivuoteni syksyllä. Asiaan ”saattoi” vaikuttaa se, että olen aiemmalta ammatiltani kirjanpitäjä, joten taloushommat lienevät hallussa. Nykyisin kuitenkin toteutan harrasta unelmaani, eli opiskelen kirjallisuutta ja taiteensosiologiaa (pitkänä sivuaineena). Vapaa-aika kuluu joko lukien (ylläri), pleikkaria hakaten tai salilla. Kokkailu sekä hyvässä seurassa paikallisten juottoloiden kiertely ovat myös varsin mukavia ajanvietteitä. Minuun voipi siis olla yhteydessä kaikissa Nefan talousasioissa.

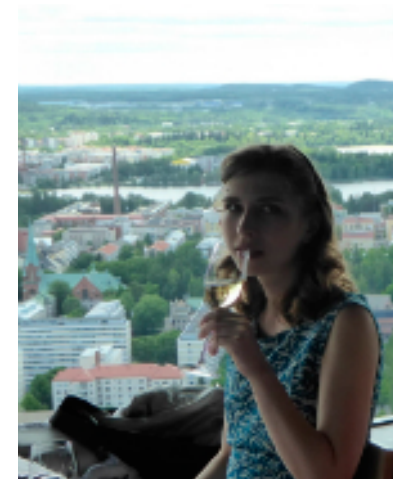

Noora Hanhineva, tapahtumavastaava

Hei! Olen Pohjanmaalta Joensuuhun eksynyt toisen vuoden sukupuolentutkimuksen opiskelija ja yksi tapahtumavastaavista, joka opiskelee lisäksi mm. ympäristöpolitiikkaa ja maantiedettä. Koen säännöllisen epäsäännöllisesti tarvetta poistua Joensuusta, jolloin minut voi paikantaa Kuopiosta tai jostain muualta päin Suomea. Kun en kuluta aikaa ni kohteisiin pääsemiseen, kudon ja katson sarjoja haahuilua unohtamatta.

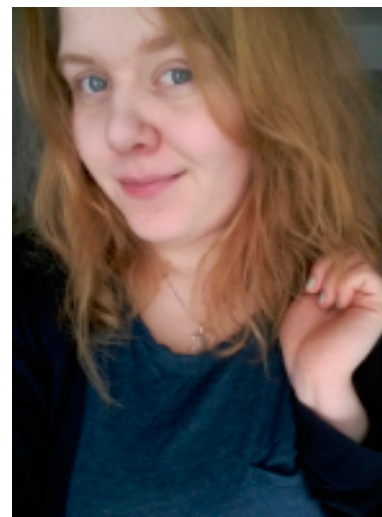
Kirsi Linna, sosiaali- ja koulutuspoliittinen vastaava

Hei olen Nefan vuoden 2017 edunvalvontajaoston vastaava, eli yhdistetty kopo/sopo. Minuun voi ottaa yhteyttä koulutuspolitiikkaan tai sosiaalipolitiikkaan liittyvissä asioissa, jos on jostain valitettavaa, huolia, tai ihan vaan muuten vaan. Minut saattaa joskus löytää yliopistolta prokrastinoimasta opiskelemasta, tapahtumista luultavimmin jostain pehmeästä nurkasta torkumasta.

Helmi Frantsi, nettisivu- ja ainejärjestölehtivastaava

Moikka! Mie toimin hallituksessa nettisivujen ylläpitäjänä ja Postmodernin Nahkiaisen päätoimittajana. Opiskelen toista vuotta musiikkitiedettä sekä mediakulttuuria ja viestintää, joiden ohella seikkailen yliopiston tarjontaa läpi ehkä vähän liian päämäärättömästi. Vapaa-ajalla miut löytää usein höyryävän kahvikupin kera katsomassa tv-sarjoja ja leffoja. Lisäksi eksyn helposti pianohuoneisiin, pinterestiin, sisustuskauppoihin sekä kahviloihin. Mt-asioissa tuun mielelläni vertaistukikahviseuraa. Muihin voi ottaa yhteyttä, jos ainejärjestölehti kiinnostaa taikka nettisivuihin olisi jotakin kehitysideoita.

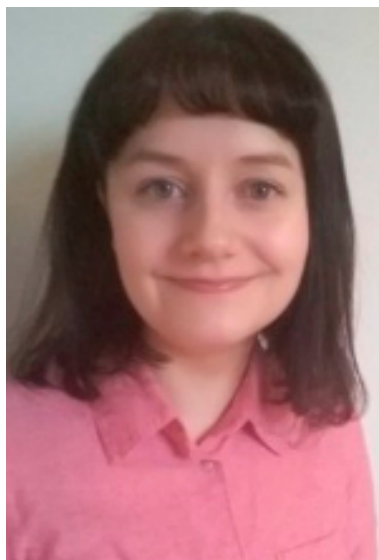
Laura Väänänen, some- ja viestintävastaava

Moi! Mie oon Väänäsen Laura ja toimin Nefan hallituksessa tällä kaudella viestintä- ja somevastaavana, joten jos on jotain näihin liittyvää pulmaa/asiaa/kysyttävää niin minun voi ottaa rohkeasti yhteyttä. Aloitin kulttuurintutkimuksen opintoni syksyllä 2016 ja opiskelen pääaineenani mediakulttuuria ja viestintää sekä siinä sivussa englannin kieltä ja kulttuuria. Tykkään olla monessa mukana ja kokeilla uusia juttuja. Vapaa-ajalla hengailen kamujen kanssa, harrastan tanssia pääla-
jinani hip hop, matkustelen niin paljon kuin vaan pystyn, sekä katson lähes laittoman paljon leffoja ja tv-sarjoja.

Krista-Lotta Ojanen, KV-vastava

Heipähei! Vuonna 2017 Nefalla on ensi kertaa kansainvälinen vastaava omissa riveissään - eli minä! Pyrin kv-vastaavana tuomaan kansainvälisiä opiskelijoita lähemmäksi nefalaisia ja innostamaan kulttuurintutkijoita lähtemään vaihtoon! Toimin myös ESN Joensuun aktiivijäsenenä ja tiedotan aika-ajoin heidän mahtavista tapahtumistaan. Opiskelen neljättä vuotta kulttuuriantropologiaa, ja omia tutkimuksellisia kiinnostuksenkohteitani ovat muun muassa Itä-Aasia ja ruoka-antropologia. Vapaa-ajallani pelaan sulkapalloa, nettailen ja kokkailen eksoottisia ruokia. Ota rohkeasti yhteyttä jos kaipaat tukea esimerkiksi vaihtoasioissa!

HALPA FARSSI - TAI KUINKA PUHJETA ELOON

Kaamos on taas kerran pakenemassa jonnekin kauas yli ymmärryksen,
valuen harmaan arjen arjenharmaisiin altaisiin

Onhan sitä jo tovi katseltu,
itä-länsiakselin välistä *mitäliesadetta*
valkoista sumumannerta joka kasvaa saumattomana olentona horisontista kohti Pohjantähteä
Niin sisällä kuin ulkona
Mailla halmeilla että mielilaakeilla

Ja nyt kuuntelen kuinka se sulaa
Arki, kaamos, talvi -
niin intiimi todellisuus
Samanaikaisesti kiinni nenänpäässä että äärettömässä

Ja jo odotettu kevät lähestyy epäilyttävällä tahdilla –
olenko valmis olemaan ilman kollektiivista kurjuutta?
Olenko valmis levittämään siipeni kuin Ikaros
ja hukkoa aurinkoon haltioituneena hurmaavasta ajatuksesta,
ettei kirjavuori olekaan ainoa rakastajani?

Lukemattomat nihilistiset kaaosmerkitysjärjestelmät, mahdottomat
galaksienväliset dialektiset dilemmat ja ihanan absurdi algoritmikulttuuri

irvistävät kuin irtisanottu lakeija
Ja vaihtuvat Aurinkojumalan tervehdykseen,
jonka suopeitten kämmenten alla voin nauttia ajatonta tyyneyttä
Ja pudota rauhassa tuolilta

>>>

Pitkään on talvi kolhinut vapaudentunnettani
Pitkään olen madellut näitä leveitä kolkkoja katuja
alasti, kylmissään, peloissaan – hyräillen kauan sitten kuultuja tuutulauluja
häivyttääkseni farssinkaltaisen kulun tuoman viiltävän ironian

Ja täyttääkseni itseni elämän pastellisävyillä
jotka valaisevat huoneen ja nielaisevat sen
jotka ahmivat synkän luonteen ja sylkäisevät ulos harmitonta charmia
Mielikuvituksellista, karkeaa, tahmeaa
Balanssiin vaikuttavaa
Raikastavaa että vapauttavaa

Mutta nyt uhmani saa noita kolkkoja katuja leveämmät siivet
ja alleen murheet jättävän euforisen nosteen –
Ja Tuo Kallis Ajan ja Tilan luoma kaoottinen avaruus vääntyy liitoksissaan ilosta, ratkeaa arkisista
saumoistaan vilpittömään hymyyn,
ja yhtyy hallitsemattomaan naurunremakkaan kevään suloisten helmojen katveessa!

JP Laitinen

PITÄÄKÖ OLLA HUOLISSAAN?

Kevät on kovin huolentäyteistä aikaa. Huolehtiminen tulee priorisoida, jotta se olisi mahdollisimman tehokasta. Postmodernin Nahkiaisen toimitus auttaakin nyt teitä, hyvät huolia lähettäneet lukijamme, kertomalla, mitkä huolet tarvitsevat erityistä huolehtimista ja mitkä voitte unohtaa.

Pitääkö huolestua, kun 60's Palaver -viihderavintolasta vietiin pois Joensuun paras pöytäfutis (eikä jukeboksista kuulu enää Toton Africa)? T: Jytäjanne_92

Hyvä, Jytäjanne_92, tästä pitää todellakin huolestua!! Missä me nyt pelataan?! Nahkiaisen viime numerossa Antti Sillanmäki kirjoitti oivasti Toton Afrikan merkityksestä. Se on aina surullista, jos tätä helmeä ei enää kuulu kuten ennen.

Pitääkö olla huolissaan Teräsbetonin orjattaresta? -Nahkahousut

Teräsbetoni on vuonna 2002 perustettu power metal -yhtye. Wikipedia kertoo myös, että yhtye käyttää keikoillaan rekvisiittana muovisia miekkoja, ja bändin laulut kertovat keskiaikaisesta sankaruudesta. Raiskaamisesta fantasioinnista pitää aina olla huolissaan. Mutta siitä, että nämä tyypit joskus otettaisiin tosissaan, ei tarvitse olla huolissaan.

Pitääkö olla huolissaan, kun kaverit kohtelevat kaltoin? -Huolestunut93

Rakkaudesta se hevonenkin potkii, hyvä Huolestunut93. Jeesus puhui vuorisaarnassaan aiheesta ja neuvoi: ”Älkää tehkö vastarintaa sille, joka on paha, vaan jos joku läimäyttää sinua oikealle poskellesi, käännä hänelle toinenkin.” (Matteus 5:39.)

Pitääkö olla huolissaan, jos eräs nimeltä mainitsematon mobiilipeli vie niin paljon aikaa ja energiaa, että kouluhommatkin unohtuu? -Hattivatti93

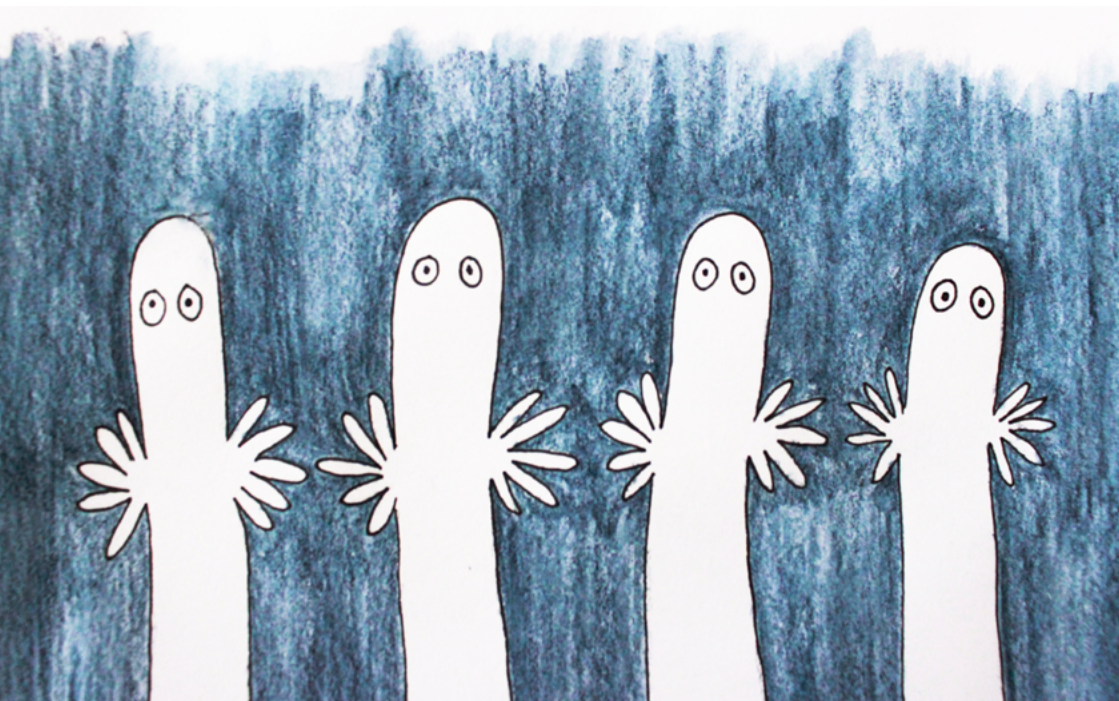
Ei tarvitse olla huolissaan, Hattivatti93. Tästä viestistä on pakko tehdä johtopäätöksiä, että kyseessä on Welcome to Moominvalley. Toimitus suosittelee peliä kaikille ja jää odottelemaan ensimmäistä autoetnografista opinnäytetyötä aiheesta.

Pitääkö huolestua, kun Botanialla on niin kuuma, että kävijä suorastaan sulaa? Nim. Parkki-Aapo

Huoli herää nyt siitä, että muistithan Parkki-Aapo kävellä varoen, ettet astu vahingossa lattialla lepäävien perhosten päälle? Nyt kuulostaa siltä, että olet kävellyt todella reippaaseen tahtiin. Botanialla kuuluu kävellä rauhallisesti ja ottaa Instagramiin kuvia. Rentoutua. Kuvitella olevansa lomalla. Juoda Mojitoa taskumatista palmun alla. Yrittää iskeä pois lähtiessä Juusoa.

Pitääkö olla huolissaan, jos jatkaisi mielellään huoletonta opiskelijaelämää eikä siirtyisi työelämään? -Poldo

Ei tarvitse olla huolissaan. Poldo-hyvä, lue vielä yksi sivuaine.

Pitkän kirjoitustyön jälkeen yleisölle paljastetaan nyt ensimmäinen katkelma odotetusta elämänkerrasta *Antti ja Nami Nami – Aina eivät mene vanukkaat tasan*. Teos porautuu armottomasti väärällä vuosikymmenellä syntyneen perinpohjaisesti keskinkertaisen mutta pohjimmiltaan kultaisen miehen sieluun.

LUKU 4.

PST OHJ 2000 OHJUSMIES

Kenttäkanuunan varjo laskeutui väsyneen jääkärin kasvoille. Hän nuoleskeli lusikkahääräkastaan lounaaksi tarjotun makkarapadan jäänteitä. Jääkärin mieli ei kauniista kesäpäivästä huolimatta ollut keveä. Edessä olivat vielä iltapäivän harjoitukset. Voimaa antoi kuitenkin ajatus taskussa odottavasta suklaisesta herkusta.

Tetsaus tuntui Antista aina luonnottomalta. Metsän tasapaino oli järkkynyt. Pehmeiden mättäiden joukkoon oli tunkeutunut kovia tykkejä, piippuja, luoteja ja ohjuksia. Nämä *miesten* falloket kiskoivat Anttia mukanaan metsän maaperään. Metsästä ei enää löytynyt sijaa pehmeille arvoille. Pehmeille miehille. Oli vain testosteronin kovettamia poikia.

Unohtuiko jotain?
Taskusta valuu suklainen itku.
Leikin lopussa
eksyvät sormet viimein taskuun,
vastassa on enää märkä haamu.

Valtakunnassaan Jeesuskin alas katsoo
ja itkee yhden, vain yhden.
Vanukaskyyneleen.
Katso Anttia.

Teksti: Aapo Koistinen

LIFE HACK -PALSTA

Teksti: Judeki92

Hei! Kaipaatko elämääsi helpotusta? Tuntuuko sinusta, ettei aika riitä arjen jokapäiväisiin askareisiin? Ahdistaako? Kaikkiin näihin vastauksiin en pysty antamaan definitiivistä vastausta, mutta henkilökohtaisten kokemuksieni kautta voin vakuuttaa, että lifehackit voivat mullistaa elämäsi kulun. Jos et esimerkiksi omista internet-yhteyttä, ja et satu tietämään mitä lifehackit ovat, tässä sinulle kyseinen termi pähkinänkuoressa:

Lifehack

A tool or technique that makes some aspect of one's life easier or more efficient.

Web sites now exist, where lifehacker (followers of the movement) can trade lifehacks - suggestions on how to reduce chaos and make their lives more enjoyable.

(Lähde: Urban Dictionary)

Mennään suoraan asiaan. Aion esitellä "pintaraapaisuna" seuraavaksi muutaman vähintäänkin erinomaisen lifehackin. Yksi näistä voi parhaimmillaan pelastaa henkesi, joten ole hyvä ja jatka lukemista!

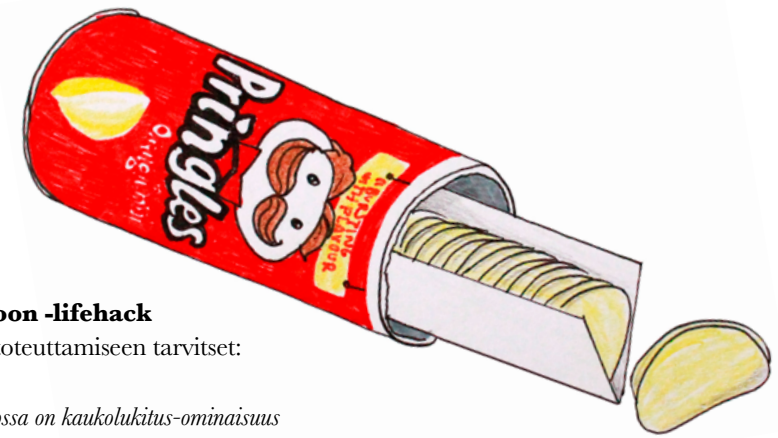
Pringles-lifehack #1

Tämän lifehackin toteuttamiseen tarvitset:

1 kpl A4-kokoista paperia

1 iso purkki Pringles-sipsejä

Pelkästään Pringles-purkkeihin liittyvistä lifehackeista voisi jo kirjoittaa kokonaisen artikkelin, mutta keskityn tällä kertaa vain yhteen keskeiseen Pringles-lifehackiin. Tämä elämää helpottava kikka liittyy tilanteeseen, jossa olet iloisesti mutustanut suurimman osan maistuvista Pringles-sipseistäsi, mutta et pääse kunnolla enää käsiksi viimeisiin herkkupaloihin. Mikä siis avuksi?! Ei hätää. Muista hengittää syvään, ja ota esille A4-kokoinen paperi, joka taitellaan keskeltä kahtia. Taiteltu paperi sujutetaan Pringles-purkkiin reunojen mukaisesti niin hyvin, että kaikki tai suurin osa jäljellä olevista sipseistä on paperin päällä. Tämän jälkeen sipsit vedetään ulos paperia apuna käyttäen, jolloin paperi mudostaa sipseille ikään kuin mukavan "sipsirännin", josta jäljellä olevia "sipsuja" voi vaivatta napsia suuhun! Life = hacked.

Auton ovet lukkoon -lifehack

Tämän lifehackin toteuttamiseen tarvitset:

1 kpl henkilöautoja

1 kpl autonavaimia, jossa on kaukolukitus-ominaisuus

Seuraava lifehack on omistettu kaikille autoileville Nahkiaisen lukijoille. Olet varmasti usein joutunut elämäsi aikana tilanteeseen, jossa toteat jonkin aikaa autolta pois päin käveltyäsi, että unohdit lukita autosi ovet. Ei hätää! Pystyt lisäämään avaimiesi kaukolukituksen kantomatkaa sijoittamalla sen esimerkiksi leukasi alle. Tämä johtuu päässä sijaitsevan nesteen määrästä, jonka myötä kaukolukitus onnistuu hieman pidemmänkin matkan takaa. Jälleen kerran elämästäsi säästyy hukkaan menetettyjä sekunteja ja minuutteja, kun sinun ei tarvitsekaan kävellä useita metrejä takaisin autolle tarkistamaan lukitusta, vaan voit tehdä sen käden käänteessä matkan varrelta! Life = hacked.

Hukkumisen esto -lifehack

Tämän lifehackin toteuttamiseen tarvitset:

1kpl pitkiä housuja, joissa ei ole reikiä

Esimerkiksi veneestä järveen horjahtaminen tai putoaminen on ikävä asia, jota en lähtökohtaisesti toivo kenellekään Nahkiaisen lukijoista. Mutta JOS satut joskus joutumaan hätään järven tai meren äärellä ilman pelastusliivejä, tässä on sinulle luultavasti elämän pelastava lifehack! Ainoa edellytys selviytymisesi on se, että olet lähtenyt vesille pitkät housut jalassa, muuta ei oikeastaan tarvita.

Olet siis pudonnut järveen veneestäsi, eikä venettä näy mailla eikä halmeilla, mikä siis avuksi? Parasta on säästää kaikki epätoivoiseen räpiköimiseen menevä energia siihen, että alat heti paikalla ottamaan jalastasi housuja pois. Kun olet saanut (toivottavasti reiättömät) housusi pois jalasta, ala tekemään niistä kaulasi ympärille ikään kuin "pelastusrinkulaa". Tämä tapahtuu niin, että housujen lahkeiden loppuosat sidotaan keskenään yhteen. Tämä solmukohta sijoitetaan seuraavaksi niskan taakse, jonka myötä housujen toinen pää jää käsiesi ulottuville. Tämän jälkeen housujen sisään pyritään saamaan ilmaa niin, että toisella kädellä pidetään housujen vyötäröä kiinni vedessä, samalla kun toisella kädellä "hakataan" veden päältä niiden sisään ilmaa/ilmakuplia. Pian huomaat, että housusi pitävät sinut pinnalla, jonka myötä pystyt kellumaan pinnalla pelastajien saapumiseen saakka, tai vaihtoehtoisesti kellumaan rantaan saakka! Life = hacked and saved.

OLIKO ENNEN KAIKKI PAREMMIN?

Yhteiskunnassamme puhutaan paljon kurjistumisesta. Hyvinvointiyhteiskunnan raunioilla tanssivat viimeiset hyväosaiset, joilla vielä on varaa juhlia. Kuulostaako kenties hieman ylidramaattiselta näkemykseltä?

Kuitenkin kouriintuntuva esimerkki kurjistumisesta löytyy niinkin läheltä, kuin monet illanistujaiset nähneestä anniskeluravintola 60's palaverista.

Aiemmin juottolan yläkerrasta löytyi pöytäfutis, jota janoinen kansa sai pelata ilmaiseksi. Tai jos ei ilmaiseksi, niin ainakin juomaa ostamalla pelioikeus heltisi. Nykyään pöytäfutiksen paikalta löytyy maksullinen jääkiekkopeli. Kysessä on malliesimerkki kurjistumisesta.

Pöytäfutista, kuten monia muitakin pelejä, pelattiin Palaverissa vaihtelevantasaisen musiikin tahtiin. Laatua mukaan toi kännykkäsovellus, jolla ravintolan äänimaisemaan saattoi vaihtaa itse valitsemiaan säveliä. Kuten Nahkiaista aiemmin lukeneet saattavat tietää, yksi suosituista kappaleista oli Toton Africa. Nyt sovellus ei ole käytössä, ja tietävästi Africa ei ole soinnut kertaakaan sovelluksen poistuttua käytöstä. Kurjistumista.

Viimeisimmän korviini kantautuneen uutisen mukaan Palaverissa järjestettiin Kokoomuksen kuntavaalivalvojaiset. Tästä saa toki jokainen olla mitä mieltä tahansa, toisin kuin African hyvydestä, mutta henkilökohtaisella tasolla laitan tämänkin kurjistumiseksi.

Otsikon kysymykseen vastatakseni, ennen todellakin näytti kaikki olevan paremmin. Mutta aivan kaikki toivo ei kuitenkaan ole menetetty, tämä nimittäin on allekirjoittaneen pitkän Nahkiaiseen kirjoittamisuran viimeinen teksti!

Teksti: Antti Sillanmäki

OMSTART! RAJASPEKSIÄ KATSOMASSA NEFAN PORUKALLA

RajaSpeksi, tuo jo kolmatta vuotta Joensuussa pyörivä joensuulaisopiskelijoiden tekemä musiikkiteatterispektaakkeli on selkeästi tullut jäädäkseen kaupungin tapahtumakalenteriin, ja hyvä niin. Allekirjoittaneelle tämä oli nyt toinen kerta, kun pääsen RajaSpeksiä todistamaan. Viime keväiseen tapaan menimme katsomaan speksiä noin yhdeksän muun nefalaisen kanssa. Upea hallituksemme varasi tänäkin vuonna nefalaisille nipun lippuja esitykseen, kun selvisi, että ihmisillä oli mielenkiintoa tämänkin vuoden speksiä kohtaan. Kaiken lisäksi meidän näytökseksi valikoitui 6. huhtikuuta vedetty ensi-iltaesitys, joten olosuhteet olivat parhaat mahdolliset hienolle speksikokemukselle.

Tämänkin vuoden RajaSpeksi oli kerrassaan mainio viihdepaketti. Esitys oli tälläkin kertaa jaettu kahteen osaan, ensimmäinen puolikas hieman alle puolitoista tuntia, kun jälkimmäiseen puoliskoon meni noin tunti. Tänä vuonna kauhuteemoihin nojaava RapaSpeksi toimi etenkin ensimmäisellä puoliskolla, ja omstart! -välihuutoja kuului yleisöstä mielestäni kelvolliseen tahtiin. Toisella puoliskolla kesti hetken ajan, ennen kuin ensimmäiseltä puoliskolta tuttu tykitys

jatkui, mutta tämä oli vain pienen pieni notkahdus illan tasokkaaseen esitykseen. Viime vuoden esityksestä mukana oli vielä useita tuttuja näyttelijäkasvoja, jotka suoriutuivat vähintäänkin yhtä hyvin kuin viime keväänä.

Edes edellisiltaisten Nefan ja Tombolon järjestämien yhteissitten aiheuttama krap... väsymystila ja pienoinen nestehukka eivät häirinneet ainakaan allekirjoittaneen tämänvuotista speksikokemusta. Tästä oppineena voin todeta kaikille lukijoille sen, että käykää hyvät ihmiset useammin kaupungin kulttuuritapahtumissa, sillä se on hauskaa! Etenkin RajaSpeksille toivon Joensuussa pitkää ja esitysrikasta tulevaisuutta. Viime- sekä tämänkeväisestä esityksestä ainakin minulle on jäänyt sellainen käsitys, että RajaSpeksi on toivottu lisä Joensuuhun, enkä ihmettele miksi. Esityksien interaktiivisuus tekee jokaisesta näytöksestä erilaisen, mikä luo mahtavaa ennalta-arvaamattomuuden tunnetta katsojien keskuudessa. Tämän takia uskoisin, että RajaSpeksi elää ja voi hyvin vielä useiden vuosien ajan Joensuussa.

Teksti: Juho Kaasinen

GRADUTTAAKO?

Gradu pitää jokaisen kulttuurintutkijan selittää enemmän tai myöhemmin, ja nyt pari nefalaista kertoo omista graduaiheistaan esimerkkeinä siitä, mitä kaikkea tällä alalla voikaan tutkia.

Riikka Brofelt, mediakulttuuri ja viestintä

Tapaus Miyavi - suomalaisten j-rock-fanien kokemuksia faniudesta

Tutkin gradussani suomalaisia japanilaisen rockin, eli j-rockin, faneja ja täkäläistä fanikulttuuria. Aiheen valintaan vaikuttivat oma kiinnostukseni ja historiani japanilaisen populaarikulttuurin harrastajana. Lähestyn aiheitani yhden artistin, Miyavin, ja hänen faniensa kautta. Aineistoni koostuu kyselylomakkeista, joilla keräsin tietoa artistin Suomen-keikalla, sekä sähköpostitse tehdyistä haastatteluista. Teoriapohjana tutkimuksessani on representaation käsite, sillä halusin selvittää, miten fanit itse puhuvat faniudestaan ja näin luovat siitä merkityksiä. Minua kiinnostivat erityisesti suomalaisen fandomin käytännöt, yhteisöllisyys sekä ne merkitykset, joita fanit antavat j-rockille.

Gradunteko on ollut pitkä ja haastava prosessi, mutta samalla erittäin mielenkiintoinen ja antoisa. En ihme kyllä pahemmin kyllästynyt aiheeseeni missään vaiheessa, ja nyt kun olen lähes valmis, voisin kuvitella tekeväni fanitutkimusta vaikka enemmänkin!

Krista-Lotta Ojanen, kulttuuriantropologia

Kulttuuriantropologian pro gradu -tutkielmani käsittelee suomalaisten vaihto-opiskelijoiden ruokaan ja ruokailuun liittyviä kokemuksia Etelä-Koreassa. Aineistoksi valitsin vaihtoblogit, joiden kirjoittaminen näyttää nykyisin olevan suhteellisen suosittua vaihto-opiskelijoiden keskuudessa. Graduni kirjoitustyö on vielä hieman alkuvaiheessa, mutta yksi tutkimuksellinen näkökulmani liittyy luultavasti yhdessä syömiseen ja siihen, miten se eroaa Suomessa ja Etelä-Koreassa. Myös suomalaisten opiskelijoiden antamat merkitykset ruoalle ovat hedelmällinen tutkimuksen kohde, sillä ruoka voi toimia ihmisiä yhdistävänä tai erottavana tekijänä, väylänä uuteen kulttuuriin sopeutumisessa tai yhtenä keinona torjua uutta ja pelottavaa. Voiko ruoan, aistien ja muistin avulla elää uudelleen onnellisia hetkiä vaihdon aikana ja jopa sen jälkeen? Kunhan pääsen vauhtiin tutkielman kirjoittamisessa, niin ehkä se selviää.

Susi

Unessa silitin sutta.

Ehkä se enteili tutustumistani sinuun. Susi oli villi ja kesytön,
mutta välillämme vallitsi
täydellinen yhteisymmärrys.

Syöksyvirtaukset

Mieleni sisäiset syöksyvirtaukset kaatavat teltoja,
irrottavat tukirakenteita.
Ehkä tekevät tilaa jollekin uudelle.

Valot

Kaupungin valot pimeydessä
ovat kuin kimaltavia timantteja,
petojen kiiluvia silmiä
tai kirkkaina hohtavia tulikärpäsiä
houkuttelemassa kumppaneita luokseen.

Teksti: Aerial

